KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
26. september 1988 *

I sag 229/88 R,

det nederlandske selskab **Cargill BV**, Amsterdam, Nederlandene;

det nederlandske selskab **Speelman's Oliefabrieken BV**, Rotterdam, Nederlandene;

det engelske selskab **BEOCO Ltd**, Liverpool, England;

det engelske selskab **BOCM Silcock Ltd**, Hampshire, England;

det engelske selskab **Cargil UK LtdD**, Hull, England;

det engelske selskab **Erith Oil Works Ltd**, Erith, England;

det engelske selskab **Louis Dreyfus & Co. Ltd**, London, England;

det franske selskab **Compagnie Cargill SA**, Saint-Germain-en-Laye, Frankrig;

det franske selskab **CEDOL SA**, Boulogne-Billancourt, Frankrig;

det franske selskab **COMEXOL SA**, Paris, Frankrig;

det belgiske selskab **NV Cargill**, Antwerpen, Belgien;

det belgiske selskab **NV Vamomills**, Kortrijk, Belgien;

* Processprog: Engelsk.

det danske selskab **A/S Carl Rasmussen Korn og Foderstoffer Gamby,** Sønderø, Danmark;

det danske selskab **DS Industries ApS**, København, Danmark;

det italienske selskab **Palolio & Palvino SpA**, Napoli, Italien;

det tyske selskab **ADM Ölmühlen GmbH**, Hamburg, Forbundsrepublikken Tyskland;

det tyske selskab **Brökelmann & Co. Ölmühle und Raffinerie KG**, Hamburg, Forbundsrepublikken Tyskland;

det tyske selskab **Deutsche Conti-Handelsgesellschaft mbH**, Hamburg, Forbundsrepublikken Tyskland;

det tyske selskab **Ölmühle Hamburg AG**, Hamburg, Forbundsrepublikken Tyskland;

det tyske selskab **O & L Sels**, Neuss, Forbundsrepublikken Tyskland;

det tyske selskab **C. Thywissen**, Neuss, Forbundsrepublikken Tyskland;

det tyske selskab **Union Deutsche Lebensmittelwerke GmbH**, Hamburg, Forbundsrepublikken Tyskland;

det franske selskab **Huileries de l'Arceau SA**, Lézay, Frankrig;

ved H. J. Bronkhorst, advokat med møderet for Hoge Raad, og advokat E. H. Pijnacker, Amsterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat J. Loesch, 8, rue Zithe,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved D. Grant Lawrence og P. Oliver, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos G. Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

hvori sagsøgerne har indgivet en begæring om, at der anordnes foreløbige forholdsregler, som i det væsentlige går ud på, dels at gennemførelsen af Kommissionens forordning nr. 1587/88 af 7. juni 1988 om suspension af forudfastsættelsen af støtten for raps-, rybs- og solsikkefrø (EFT L 141, s. 55) udsættes, dels at Kommissionen tilpligtes at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der til sagsøgerne på den tredje hverdag efter den dato da den begærede kendelse om udsættelse afsiges, udstedes de fornødne attester om forudfastsættelse af satsen for det støttebeløb med henblik på forarbejdning af olieholdige frø, som gjaldt den 7. juni 1988 for de mængder raps, rybs- og solsikkefrø, sagsøgerne havde angivet i de ansøgninger om forudfastsættelse, som de indgav den 7. juni 1988,

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 10. august 1988, har sagsøgerne i henhold til EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens forordning nr. 1587/88 af 7. juni 1988 om suspension af forudfastsættelsen af støtten for raps-, rybs- og solsikkefrø (EFT 141, s. 55).

2 Ved dokument, indgivet til Domstolens Justitskontor den 31. august 1988, har sagsøgerne i medfør af EØF-Traktatens artikler 185 og 186 samt procesreglementets artikel 83 indgivet begæring om, at der anordnes følgende foreløbige forholdsregler:

a) gennemførelsen af forordning nr. 1587/88 udsættes;

b) Kommissionen tilpligtes at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre:

dels at der til sagsøgerne på den tredje hverdag efter den dato, da den begærede kendelse om udsættelse afsiges, udstedes de fornødne attester om forudfastsættelse af satsen for det støttebeløb med henblik på forarbejdning af olieholdige frø, som gjaldt den 7. juni 1988 for de mængder af henholdsvis raps-, rybs- og solsikkefrø, sagsøgerne havde angivet i de ansøgninger om forudfastsættelse, som de indgav den 7. juni 1988;

dels at sagsøgerne, uden at fortabe den stillede sikkerhed, opnår annullation af de ansøgninger om forudfastsættelse, som blev indgivet og udstedt efter den 8. juni 1988, men ikke udnyttet, i det omfang, de i attesterne angivne mængder af raps-, rybs- og solsikkefrø ikke overstiger de mængder, for hvilke sagsøgerne vil få udstedt attester, såfremt begæringen om de foreløbige forholdsregler tages til følge.

3 Kommissionen har indgivet skriftligt indlæg den 13. september 1988. Da parternes skriftlige indlæg indeholder de nødvendige oplysninger til, at Domstolen kan træffe afgørelse i sagen om de foreløbige forholdsregler, er det fundet ufornødent at afholde mundtlige forhandlinger.

4 Før der tages stilling til begæringen om de foreløbige forholdsregler, skal sagens faktiske og retlige omstændigheder kort beskrives.

5 Sagsøgernes virksomhed består i det væsentlige i forarbejdning af olieholdige frø. Den 7. juni 1988 indgav sagsøgerne en række ansøgninger til de kompetente myn-

digheder om forudfastsættelse af støtte til forarbejdning af ca. 370 000 tons raps-, rybs- og / eller solsikkefrø.

6 Ved artikel 27 i Rådets forordning nr. 136/66 af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer (EFT 1965-66, s. 193) blev der indført en ordning for ydelse af støtte til forarbejdning af visse olieholdige frø, som også gælder for de i denne sag omhandlede frø. Ifølge artikel 27, stk. 1, udgør støttebeløbet som hovedregel forskellen mellem den gældende indikativpris for de pågældende frø og prisen på verdensmarkedet.

7 Retsforskrifterne om ydelse af støtte til olieholdige frø findes i Rådets forordning nr. 1594/83 af 14. juni 1983 (EFT L 163, s. 44), som ændret ved Rådets forordning nr. 935/86 af 25. marts 1986 (EFT L 87, s. 5). Gennemførelsesbestemmelserne til støtteordningen er indeholdt i Kommissionens forordning nr. 2681/83 af 21. september 1983 (EFT L 266, s. 1).

8 Ifølge artikel 3, stk. 2, afsnit 2, i forordning nr. 1594/83, som ændret ved forordning nr. 935/86, skal det støttebeløb anvendes, som gælder på dagen for den pågældende medlemsstats identifikation af frøene. Ifølge artikel 4 er der dog mulighed for at ansøge om forudfastsættelse af støttebeløbet. Støtten udgør i så fald, som det fremgår af artikel 3, stk. 2, afsnit 3, det på dagen for indgivelse af ansøgningen om forudfastsættelse gældende beløb, og dette beløb skal anvendes på frø, som identificeres inden for gyldighedsperioden for den del af attesten, som vedrører forudfastsættelsen. Ifølge artikel 11 i forordning nr. 2681/83 udgør gyldighedsperioden, medmindre Kommissionen gør undtagelse herfra, som hovedregel 5 måneder for raps- og rybsfrø og 4 måneder for solsikkefrø, bestemt fra den måned, der følger efter måneden for indgivelsen af den pågældende ansøgning.

9 Den del af attesten, som vedrører forudfastsættelsen, udstedes som hovedregel den første hverdag efter datoen for ansøgningens indgivelse, medmindre der, som fast-

sat i artikel 8 i forordning nr. 1594/83, foreligger unormale forhold, der medfører eller kan medføre forstyrrelser på Fællesskabets marked for olieholdige frø. I sådanne tilfælde kan Kommissionen under visse omstændigheder suspendere forudfastsættelsen af støttebeløbet.

10 Den 7. juni 1988 fandt Kommissionen, at de nævnte betingelser i artikel 8 i forordning nr. 1584/83 var opfyldt, og udstedte derfor forordning nr. 1587/88, som suspenderede forudfastsættelsen af støtten for raps-, rybs- og solsikkefrø for så vidt angår de attester, som der var indgivet ansøgning om mellem den 7. og den 11. juni 1988.

11 Samme dag, den 7. juni 1988, udstedte Kommissionen forordning nr. 1584/88 (EFT L 141, s. 48), hvorved støtten til olieholdige frø, herunder raps-, rybs- og solsikkefrø, blev fastsat til et lavere beløb, end der gjaldt den 7. juni 1988.

12 Ifølge EØF-Traktatens artikel 185 har et sagsanlæg ved Domstolen ikke opsættende virkning, men Domstolen kan dog, såfremt den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt. I medfør af artikel 186 kan Domstolen endvidere foreskrive de i sagen nødvendige foreløbige forholdsregler.

13 Efter procesreglementets artikel 83, stk. 2, er det en betingelse for at træffe en foreløbig forholdsregel som den i sagen omhandlede, at det er angivet i begæringen, hvilke omstændigheder der medfører uopsættelighed. Desuden skal den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekomme berettiget efter sagens faktiske og retlige omstændigheder.

14 Efter Domstolens faste praksis kan der kun anordnes forholdsregler af den her i sagen omhandlede art, såfremt de har en foreløbig karakter, forstået således, at de ikke foregriber afgørelsen af sagens realitet (jfr. herom bl. a. kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. juli 1981 i de forenede sager 60 og 190/81-R, IBM mod Kommissionen, Sml. s. 1862). Spørgsmålet, om en foreløbig forholdsregel er uopsættelig i henhold til procesreglementets artikel 83, stk. 2, skal vurderes ud fra,

om forholdsreglen er nødvendig for at undgå, at den begærede part lider et alvorligt og uopretteligt tab.

15 De sagsøgende firmaer har forklaret, at deres virksomhed består i opkøb af råstoffer, der forarbejdes og videresælges som færdigprodukter, og at denne virksomhed foregår i en stadigt fortløbende proces. Af hensyn til kontinuiteten i deres virksomhed vil sagsøgerne blive nødt til straks at udnytte de attester, som blev udstedt efter den 8. juni 1988, hvorved de vil oppebære et mindre støttebeløb, end de indgav ansøgning om den 7. juni. Så snart de har udnyttet attesterne, vil de derfor være afskåret fra at genetablere dem i deres oprindelige form. Sagsøgerne vil herefter kun have den mulighed tilbage at kræve erstatning for det endelige tab, som de herved påføres, og som de anslår til omkring 24 mio. ECU. Under hensyn til denne uundgåelige og umiddelbart forestående ændring af deres situation — der vil medføre, at sagsøgerne påføres et tab, som på indeværende tidspunkt endnu kan afværges, men som uopretteligt vil indtræffe, såfremt man afventer afsigelsen af Domstolens dom i hovedsagen — er det sagsøgernes opfattelse, at der kun findes én mulighed for at sikre fuld genopretning (»restitutio in integrum«), nemlig ved, at der anordnes foreløbige forholdsregler, hvorved Kommissionen tilpligtes at yde garanti for, at sagsøgerne får udstedt attester for de omhandlede mængder frø i henhold til den sats for støttebeløbet, som gjaldt den 7. juni 1988.

16 Det fremgår af det anførte, at det af sagsøgerne påståede tab alene udgør forskellen mellem støttebeløbet for den i sagen omhandlede mængde produkter efter den sats, der gjaldt den 7. juni 1988, og støttebeløbet efter de nye satser, der blev indført fra den 8. juni 1988 ved Kommissionens forordning nr. 1584/88.

17 Et sådant tab kan imidlertid som hovedregel kun betragtes som alvorligt og uopretteligt, såfremt sagsøgerne ikke kan opnå fuld erstatning herfor, selv om de får medhold i hovedsagen (jfr. herom bl. a. kendelse afsagt af Domstolens præsident af 16. oktober 1977 i sag 113/77 R, NTN Toyo Bearing mod Kommissionen (Sml. s. 1721).

18 Denne situation kan ikke antages at foreligge i denne sag. Såfremt de fornødne betingelser i øvrigt er opfyldt, vil sagsøgerne nemlig kunne få tabet erstattet under

et erstatningssøgsmål indgivet i henhold til EØF-Traktatens artikler 178 og 215, stk. 2, hvorfor tabet ikke kan anses for uopretteligt [jfr. herom tillige de kendelser, som Domstolens præsident afsagde henholdsvis den 15. juli 1983 i sag 120/83 R, Raznoimport (Sml. s. 2573) og den 17. december 1986 i sag 294/86 R, Technointorg (Sml. s. 3979)].

19 Hertil kommer, at såfremt Domstolen annullerer den anfægtede forordning i hovedsagen, vil Kommissionen, som den selv har erkendt, være forpligtet til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at ophæve virkningerne af den annullerede forordning, hvilket den vil gøre ved med tilbagevirkende gyldighed at tilkende sagsøgerne støtte efter den sats, der gjaldt den 7. juni 1988.

20 Det må herefter konkluderes, at sagsøgerne ikke har været i stand til at godtgøre, at de vil lide et alvorligt og uopretteligt tab, såfremt Domstolen undlader at anordne de begærede foreløbige forholdsregler, hvorfor sagsøgerne ikke har bevist, at der foreligger omstændigheder, som medfører uopsættelighed.

Af disse grunde

bestemmer

PRÆSIDENTEN

før endelig afgørelse træffes

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 26. september 1988.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident